

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
140/19. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2019. november 12.

A C-363/18. sz. ügyben hozott ítélet
Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd kontra Ministre de
l'Économie et des Finances

Az Izrael Állam által megszállt területekről származó élelmiszereken a származási területük mellett az eredetet is fel kell tüntetni, amennyiben ezek az élelmiszerek az e területen belüli izraeli telepről erednek

Az 1169/2011/EU rendelet¹ értelmezésére vonatkozó, 2019. november 12-én kihirdetett Organisation juive européenne és Vignoble Psagot ítéletben (C-363/18) a nagytanácsban eljáró Bíróság kimondta, hogy az Izrael Állam által megszállt területekről származó élelmiszereken a származási területük mellett az eredetet is fel kell tüntetni, amennyiben ezek az élelmiszerek az e területen belüli izraeli telepet alkotó területről vagy területcsoportról erednek.

Az alapeljárás az Organisation juive européenne és a Vignoble Psagot Ltd, valamint a gazdasági és pénzügyminiszter között az Izrael Állam által 1967 júniusa óta megszállt területekről származó áruk eredetmegjelöléséről szóló közlemény jogszerűségének tárgyában folyt, amely közlemény előírta a szóban forgó információk ezen élelmiszereken való feltüntetését. E közlemény elfogadására azt követően került sor, hogy az Európai Bizottság közzétette az e területekről származó áruk eredetmegjelöléséről szóló értelmező közleményt².

A Bíróság először is rámutatott arra, hogy az élelmiszer származási országát vagy eredetének helyét az 1169/2011 rendelet 9. és 26. cikkével összhangban fel kell tüntetni abban az esetben, ha ezek feltüntetésének elmulasztása félrevezethetné a fogyasztókat azáltal, hogy őket arra engedné következtetni, hogy ezen élelmiszer származási országa vagy eredetének helye különbözik az élelmiszer valódi származási országától vagy eredetének helyétől. Emellett megjegyezte, hogy ha az élelmiszereken feltüntetik a származást vagy az eredetet, akkor ezek feltüntetése nem lehet megtévesztő.

Másodszor, a Bíróság pontosította mind az 1169/2011 rendelet szerinti „származási ország” fogalom³, mind az ugyanezen rendeletben szereplő „ország” és „terület” kifejezések értelmezését. E tekintetben megjegyezte, hogy e fogalmat az említett rendelet 2. cikkének (3) bekezdése az Unió Vámkódexre⁴ hivatkozással határozza meg, amelynek értelmében egy adott „országból” vagy „területről” származónak kell tekinteni azokat az árukat, amelyeket vagy teljes egészében ezen országban vagy területen hoztak létre vagy állítottak elő, vagy amelyek utolsó lényeges feldolgozása vagy megmunkálása az említett országban vagy területen történt⁵.

¹ A fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 304., 18. o., helyesbítések: HL 2014. L 331., 40. o.; HL 2015. L 50., 48. o.; HL 2016. L 266., 7. o.).

² Az Izrael által 1967 júniusa óta megszállt területekről származó áruk eredetmegjelöléséről szóló értelmező közlemény (HL 2015. C 375., 4. o.).

³ Az 1169/2011 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének i) pontja és 26. cikke (2) bekezdésének a) pontja.

⁴ Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.).

⁵ A 952/2013 rendelet 60. cikke.

Ami az „ország” kifejezést illeti, amelyet az EU–Szerződés és az EUM–Szerződés számos alkalommal az „állam” kifejezés szinonimájaként használ, a Bíróság rámutatott arra, hogy az uniós jog egységes értelmezésének biztosítása érdekében ugyanezt az értelmet kell tulajdonítani e kifejezésnek az Unió Vámkódex és következésképpen az 1169/2011 rendelet tekintetében is. Márpedig az „állam” fogalom olyan szuverén jogalanyt jelöl, amely a földrajzi határain belül a nemzetközi jog által elismert jogkörök teljességét gyakorolja. Ami a „terület” kifejezést illeti, a Bíróság megjegyezte, hogy magának az Unió Vámkódexnek a megfogalmazásából⁶ következik, hogy e kifejezés az „országoktól”, és ebből következően az „államoktól” eltérő entitásokat jelöl. Ezzel összefüggésben a Bíróság kifejtette, hogy az élelmiszereken az Izrael Állam „származási országgént” való feltüntetése – jóllehet ezek az élelmiszerek valójában olyan területekről származnak, amelyek az ezen állam jogállásától elkülönülő saját nemzetközi jogállással rendelkeznek, azzal, hogy az említett állam a nemzetközi humanitárius jog értelmében vett megszálló hatalomként korlátozott joghatóságot gyakorol felettük – félrevezethetné a fogyasztókat. Következésképpen a Bíróság kimondta, hogy a szóban forgó élelmiszereken az 1169/2011 rendelet alapján kötelező feltüntetni a származási területet a fogyasztók azon ténnyel kapcsolatos félrevezetésének elkerülése érdekében, hogy Izrael Állam az érintett területeken megszálló hatalomként, és nem szuverén jogalanyként van jelen.

Harmadszor és végül, ami az „eredet helye” fogalmat⁷ illeti, a Bíróság kimondta, hogy azt úgy kell érteni, hogy az az élelmiszer származási országán vagy területén belül található meghatározott földrajzi térségre utal, az előállító címének kizárásával. Ezért annak feltüntetése, hogy az élelmiszer az „Izrael Állam által megszállt területeken” található „izraeli telepről” ered, az „eredet helye” megjelölésének tekinthető, feltéve hogy a „telep” kifejezés egy földrajzilag meghatározott helyre utal.

Egyébiránt, azon kérdést illetően, hogy az „izraeli telep” feltüntetése kötelező-e, a Bíróság először is hangsúlyozta, hogy az Izrael Állam által megszállt bizonyos területeken létesített telepeket az jellemzi, hogy azok az ezen állam által a területén kívül folytatott lakosságáthelyezési politikát valósítják meg, ezáltal sértve a nemzetközi humanitárius jog szabályait.⁸ A Bíróság ezt követően kimondta, hogy ezen információ feltüntetésének elmulasztása – ami azzal jár, hogy kizárólag a származási területet tüntetik fel – félrevezethetné a fogyasztókat. A fogyasztók ugyanis a tárgyra vonatkozó részletes információk hiányában nem tudhatják, hogy az ilyen élelmiszer olyan területről vagy területcsoportról származik, amely az említett területek egyikén a nemzetközi humanitárius jog szabályainak megsértésével létesített telepet alkot. Márpedig a Bíróság rámutatott arra, hogy az 1169/2011 rendelet rendelkezései⁹ értelmében a fogyasztók tájékoztatásának lehetővé kell tennie a döntések megfelelő tájékoztatás alapján történő meghozatalát, tiszteletben tartva nemcsak az egészségügyi, gazdasági, környezetvédelmi vagy társadalmi, hanem az etikai vagy a nemzetközi jog tiszteletben tartásával kapcsolatos megfontolásokat is. A Bíróság e tekintetben hangsúlyozta, hogy az ilyen megfontolások befolyásolhatják a fogyasztók vásárlással kapcsolatos döntéseit.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

⁶ A 952/2013 rendelet 60. cikke.

⁷ Az 1169/2011 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének i) pontja és 26. cikke (2) bekezdésének a) pontja.

⁸ A polgári lakosság háború idején való védelméről szóló, 1949. augusztus 12–i Genfi Egyezmény 49. cikkének hatodik bekezdése.

⁹ Az 1169/2011 rendelet (3) és (4) preambulumbekzdése, valamint 3. cikkének (1) bekezdése.